

2 Timoteüs

2 Timoteüs presenteert zich als de laatste opdracht van een gevangen Paulus, die aanspoort tot volharding, getrouw onderwijs en persoonlijke aandacht voor een netwerk onder druk.

Interpretatieve reconstructie. De illustratie behandelt de verhouding en de hechtenis als literaire reconstructie; ze beweert geen geverifieerde kamer, chronologie of gevangenisstad en toont de metgezel niet als vastgehouden.

Datum · Mate van zekerheid: Afgeleid
ca. 64–67 n.Chr.

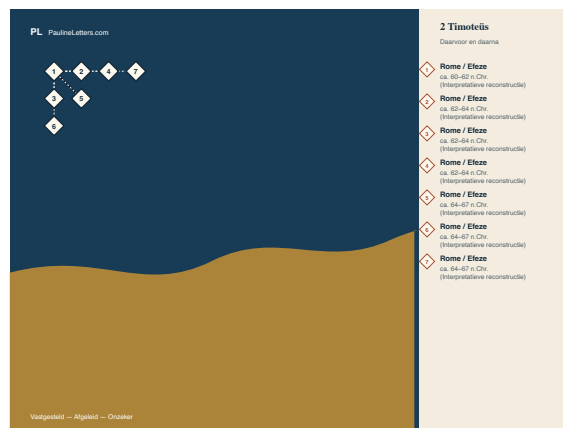
Handelingen vertelt niet over een tweede gevangenschap in Rome; de precieze plaats van hechtenis en de datering zijn niet onafhankelijk vastgesteld.

Plaats · Mate van zekerheid: Afgeleid

De verhalende situering toont Paulus in hechtenis in Rome. Een datering in een laatste gevangenschap, omstreeks 64–67 n.Chr., hangt af van rechtstreeks paulinisch auteurschap en een volgorde na Handelingen. Handelingen vertelt niet over een tweede gevangenschap in Rome; de precieze plaats van hechtenis en de datering zijn niet onafhankelijk vastgesteld.

Daarvoor en daarna

- 1 **ca. 60–62 n.Chr.** Filippenzen toont de gevangenschap als iets wat het evangelie vooruithelpt en bevat de Christushymne; de plaats van de gevangenschap is omstreden.
· Afgeleid
- 2 **ca. 62–64 n.Chr.** Volgens een traditionele lezing waarin 1 Timoteüs en Titus rechtstreeks aan Paulus worden toegeschreven, wijzen de situaties in deze brieven op dienstwerk na Handelingen: Timoteüs in Efeze, Titus op Kreta en een winterplan in Nicopolis. Handelingen vertelt niets over een vrijlating of over die reisroute, en Nicopolis is geen plaats van schrijven.
· Afgeleid
- 3 **ca. 62–64 n.Chr.** In 1 Timoteüs bevindt Timoteüs zich in Efeze; of Paulus de brief zelf schreef en of de voorgestelde reisroute na Handelingen juist is, blijft omstreden.
· Afgeleid
- 4 **ca. 62–64 n.Chr.** In Titus is Titus op Kreta om oudsten aan te stellen; of Paulus de brief zelf schreef en of de voorgestelde reisroute na Handelingen juist is, blijft omstreden.
· Afgeleid
- 5 **ca. 64–67 n.Chr.** In 2 Timoteüs zit de afzender gevangen in Rome, geketend als een misdadiger. Of Paulus de brief zelf schreef en of er na Handelingen een laatste gevangenschap was, blijft omstreden.
· Afgeleid
- 6 **ca. 64–67 n.Chr.** Volgens een traditionele lezing van het betwiste 2 Timoteüs vraagt de afzender Timoteüs te komen en spreekt hij over de goede strijd, de voltooiide wedloop en het bewaarde geloof.
· Onzeker
- 7 **ca. 64–67 n.Chr.** Latere christelijke overlevering plaatst het martelaarschap van Paulus in Rome onder de regering van keizer Nero; het Nieuwe Testament vertelt niet over zijn dood.
· Onzeker

Wat de tekst vaststelt

Vastgesteld

2 Timoteüs presenteert zich als de laatste opdracht van een gevangen Paulus, die aanspoort tot volharding, getrouw onderwijs en persoonlijke aandacht voor een netwerk onder druk.

De directe ontvanger is Timoteüs, aangesproken als een vertrouwde medewerker die moet blijven onderwijzen en naar Paulus moet komen.

Voornaamste reconstructie

De verhalende situering toont Paulus in hechtenis in Rome. Een datering in een laatste gevangenschap, omstreeks 64–67 n.Chr., hangt af van rechtstreeks paulinisch auteurschap en een volgorde na Handelingen.

Handelingen vertelt niet over een tweede gevangenschap in Rome; de precieze plaats van hechtenis en de datering zijn niet onafhankelijk vastgesteld.

Andere aannemelijke lezingen

Veel onderzoekers zien 2 Timoteüs als een later pastoraal werk, terwijl sommigen in het persoonlijke materiaal nog authentieke herinneringen of fragmenten van Paulus herkennen.

Lesplan van tien minuten

1. 2 Timoteüs presenteert zich als de laatste opdracht van een gevangen Paulus, die aanspoort tot volharding, getrouw onderwijs en persoonlijke aandacht voor een netwerk onder druk.
2. De traditionele volgorde komt na de situaties na Handelingen die voor 1 Timoteüs en Titus worden voorgesteld en vóór de latere overlevering over de dood van Paulus.
3. De verhalende situering toont Paulus in hechtenis in Rome. Een datering in een laatste gevangenschap, omstreeks 64–67 n.Chr., hangt af van rechtstreeks paulinisch auteurschap en een volgorde na Handelingen.
4. Veel onderzoekers zien 2 Timoteüs als een later pastoraal werk, terwijl sommigen in het persoonlijke materiaal nog authentieke herinneringen of fragmenten van Paulus herkennen.

Primaire teksten

Romeinen tot en met Filemon, NBV21. De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de NBV21 © Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap 2021. De passages worden hier alleen als verwijzing vermeld; lees verder op debijbel.nl.

Handelingen 7–28, NBV21. De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de NBV21 © Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap 2021. De passages worden hier alleen als verwijzing vermeld; lees verder op debijbel.nl.

Bronnen

Raymond E. Brown, An Introduction to the New Testament (Doubleday, 1997). — Hoofdstuk 31, 'Pastorale brief: 2 Timoteüs', 'Algemene analyse van de boodschap'. Dit gedeelte geeft een overzicht van de relevante wetenschappelijke standpunten.

Jerome Murphy-O'Connor, Paul: A Critical Life (Oxford University Press, 1996). — Hoofdstuk 1, 'Het chronologische kader', 'Het bewijs uit de brieven van Paulus' en 'Het bewijs uit Handelingen'.

Dit gedeelte levert wetenschappelijke overwegingen om de hier gepresenteerde conclusie voorzichtig te beoordelen.

Alleen verwijzingen naar bijbelteksten worden getoond; er is geen beschermde bijbeltekst opgenomen.